

Bài văn mẫu Tả khung cảnh đưa tiễn người thân đi nghĩa vụ quân sự - Mẫu 1

Nhà em có anh trai lớn đủ tuổi đi nghĩa vụ quân sự. Cả nhà em quyết định cùng đến buổi xuất quân để tiễn anh Nghĩa lên đường làm nhiệm vụ.

Suốt mấy ngày qua, loa của thôn ngày nào cũng đọc tên những thanh niên vinh dự đủ điều kiện đi nghĩa vụ quân sự. Sáng hôm nay, loa thôn nhắc nhở các anh giờ và địa điểm tập trung tại UBND huyện. Cả nhà em thức dậy từ sớm giúp anh Nghĩa chuẩn bị đồ đạc. Mẹ cẩn thận gói nắm xôi nóng để vào trong ba lô cho anh.

Trước giờ tập trung 30 phút nhà em đã có mặt tại hội trường của UBND huyện. Hai bên hàng rào được cắm những lá cờ nhỏ đủ sắc màu. Cờ tung bay phấp phới dưới ánh nắng vàng rực. Cờ, hoa, biểu ngữ như làm cho lòng người rộn rã hơn. Ngoài sân Ủy ban huyện rất đông người. Các bác, các chú nắm tay con trai mình dặn dò những điều quan trọng. Một vài bác gái dùng tay lau nhanh giọt nước mắt trên má. Đến giờ tập trung, tiếng nhạc, tiếng trống nổi lên rộn rã. Các anh nhanh chóng xếp vào hàng theo hiệu lệnh. Buổi lễ xuất quân bắt đầu.

Các anh đi nghĩa vụ đứng thành những hàng thẳng, đều tăm tắp. Màu xanh của bộ quần áo các anh đang mặc làm buổi lễ thêm trang trọng hơn. Ban tuyển quân đứng trên bục nở nụ cười thân thiện với mọi người rồi đọc ngắn gọn bản báo cáo. Sau khi đọc xong báo cáo là lời chúc, lời dặn dò của chính quyền. Một anh lính đại diện lên trên bục hứa với chính quyền và bố mẹ sẽ làm tốt nhiệm vụ. Anh hướng về phía đồng đội đọc to lời thề bảo vệ Tổ quốc. Hàng ngàn đưa lên cùng hô vang:

- Xin thề! Xin thề! Xin thề!

Sau đó có lệnh các anh nhanh chóng bước lên xe. Đoàn xe chuyển động chậm rồi nhanh dần nhanh dần. Đoàn người đưa tiễn cố vẫy tay chào người thân yêu của mình. Bố mẹ và em nhìn theo đoàn xe cho đến khi xe mất vào khoảng không thì ra về. Lúc này mẹ em bật khóc...

Buổi chia tay diễn ra nhanh quá! Em thực sự xúc động và cầu mong các anh lên đường bình an, mạnh khỏe. Em mong rằng anh trai sẽ phấn đấu tốt để trở thành một anh lính giỏi, là niềm tự hào của gia đình.

Bài văn mẫu Tả khung cảnh đưa tiễn người thân đi nghĩa vụ quân sự - Mẫu 2

Trời chưa sáng hẳn thì loa phóng thanh của phường đã vang lên tiếng nhạc chào đón ánh bình minh. Thình thoảng có tiếng gọi:

“Thân ái đón chào các bạn thanh niên trúng tuyển nghĩa vụ quân sự lên đường làm nhiệm vụ”

Cả nhà em cùng rộn ràng theo tiếng nhạc, tiếng chào ấy bởi anh Hùng của em được vinh dự lên đường. Cha em giục:

- Hùng đi trước đi, cả nhà sẽ ra sau!

Cả nhà ra trụ sở phường thì anh Hùng đã qua phường đội. Sân của trụ sở phường chật ních những người thân đi đưa tiễn, cha mẹ em đang nói chuyện với bác Trung, bác Hiếu. Em vui vẻ đi cùng Dũng, Hà., những người cùng xóm. Có lẽ câu chuyện sáng hôm ấy chỉ xoay quanh “những người ra đi”. Khoảng mười lăm phút sau xe đến, không ai bảo ai, mọi người nhanh chóng lên xe tới sân vận động. Buổi lễ tiễn đưa chính thức được tổ chức ở nơi này.

Chẳng mấy chốc, xe đã vào cổng sân vận động. Chao ôi! Một khung cảnh tung bừng hiện ra trước mắt em, không biết lễ xuất quân của vua Quang Trung ngày trước có thú vị như thế này không? Tiếng quân nhạc, trống ếch, trống lân... hòa lẫn vào khoảng không, vào rừng cờ, biểu ngữ, vào trái tim rộn rã của mọi người. Khắp cả sân vận động, từng nhóm, từng nhóm người nói cười thích thú. Em đang mãi ngắm thì...

- Ô kìa, anh Hùng!

Mọi người đều quay lại. Anh Hùng hôm nay khác quá. Bộ áo quần, chiếc nón tai bèo màu lá cây như làm anh trưởng thành hơn. Cả nhà tíu tít nói chuyện cùng anh. Buổi tiễn đưa mà chẳng ai buồn, cả đến anh Hùng!

Có tiếng loa kêu gọi. Những chàng lính mới nhanh chân chạy về vị trí. Họ sắp thành hàng thẳng tắp. Cả một khối màu xanh lá cây đứng im trên sân cỏ. Tiếng kèn, tiếng Quốc ca vang lên dưới ánh nắng ban mai rực rỡ. Sau bản báo cáo ngắn gọn của ban tuyên quân, sau lời chúc, dặn dò của chính quyền, của bà mẹ chiến sĩ đại diện các gia đình, một người lính mới rời hàng ngũ của mình, chững chạc, mạnh dạn bước lên lễ đài. Anh thay mặt những người ra đi hứa với các bậc cha mẹ, với người thân ở hậu phương là sẽ nỗ lực rèn luyện ở quân trường để xứng đáng đứng trong hàng ngũ quân đội nhân dân. Anh hướng về đồng đội và đọc to lời thề bảo vệ Tổ quốc. Hàng ngàn nắm tay trong khối màu lá cây đồng loạt đưa lên cao cùng với âm thanh vang dội.

- Xin thề! Xin thề! Xin thề!

Anh nhanh nhẹn bước về đứng nơi hàng quân. Đại diện chính quyền, quân đội tới trao cho anh ngọn cờ quyết thắng. Không khí đang yên lặng, bỗng vang dội những tràng pháo tay. Theo lệnh truyền, các anh nhanh nhẹn bước đến đoàn xe đang nóng lòng lăn bánh. Lúc ấy đoàn người tiễn đưa như ong vỡ tổ chen chúc đứng hai bên đường, đoàn xe lướt ngang qua. Chiếc xe chỉ huy đã lăn bánh, chạy thật chậm. “Đi đâu quân, đi trong mùa động viên. Gió lá reo, gió lá reo..”. Những lời nhắn, những chiếc khăn vẫy vẫy, những cánh tay từ trong các cửa hông xe đưa ra... Đoàn xe càng lúc càng chạy nhanh để lại đằng sau đoàn người đưa tiễn...

Mẹ em lau nước mắt. Ba em im lặng nhìn theo đoàn xe. Hình như những người mẹ, người cha đều thế. Các anh, chị luôn miệng nói cười. Riêng em, hình ảnh buổi tiễn đưa đoàn quân hào hùng chắc theo em mãi cho tới ngày chính em là người vinh dự được mọi người đưa tiễn.